

Elke maand brengen we met een kleine reportage vrijwilligers van onze wijkgemeente in beeld. Deze keer:

Teens Together

Wanneer ik me op zondagochtend om 09.30 uur meld in de bovenzaal van de kerk, de ruimte die Traffic heet, is Hielke al aanwezig. De kaars staat klaar op de salontafel, de banken staan uitnodigend in een kring daaromheen. Het voelt meteen alsof ik binnenstap in een woonkamer waar ruimte is voor rust en aandacht.

Hielke vertelt dat hij inmiddels drie jaar meedraait in het Teens Together-team. Teens Together (TT) is een soort kindernevendienst voor tieners van ongeveer 12 tot 18 jaar, waar ze tijdens de dienst terecht kunnen voor een eigen programma met gesprek, geloof en gezelligheid. Hij werd gevraagd om mee te draaien en voelde zich verantwoordelijk. Soms vraagt hij zich af of hij niet te oud is voor

dit werk; hij vindt het namelijk belangrijk dat jongeren aansprekende voorbeelden hebben. Toch krijgt hij goede reacties van de jongeren, en ik ben deze ochtend ook onder de indruk van wat ik meemaak. Het team bestaat uit zes leidinggevendenden die om de beurt een TT-bijeenkomst verzorgen. In de week vooraf sturen de twee die aan de beurt zijn altijd een bericht in de WhatsAppgroep van de jongeren, met een klein polletje om te peilen wie er komt. Vaak blijkt: als er één schaap over de dam is,

volgen er meer. En voor jongeren is het fijn om te zien wie er nog meer van de partij zullen zijn. Rond kwart voor tien komen de eerste tieners binnen. Hielke begroet ze één voor één bij naam. Hij heeft voor iedereen een vriendelijk woord: "Mooi dat je er bent, kerel." Hij vraagt of ze iets willen drinken, water of koffie, en ondertussen liggen de koekjes al op tafel. Voor iedereen ligt er een Bijbel in Gewone Taal klaar en in het midden staat een paaskaars.

We zijn met een groep van zeven jongeren, een aantal tieners hangt onderuit op de bank, verdiept in hun telefoon. Dan zegt Hielke met zachte maar duidelijke stem: "Jongens, de telefoontjes mogen weg, we gaan beginnen. Wie wil de kaars aansteken?" Na een korte stilte zegt hij: "Niet allemaal tegelijk." Met een glimlach wijst hij iemand aan, en wanneer de vlam brandt, spreekt hij: "Net als in de kerk steken we de paaskaars aan. Het licht van Jezus schijnt over de goede én de moeilijke dingen in ons leven. We mogen erop vertrouwen dat het goede, de zachte krachten, overwinnen."

Hielke maakt vervolgens een rondje langs de jongeren: "Wat heb je afgelopen week gedaan?" Meestal begint het met: "Ik heb niet zoveel gedaan", waarna al snel toch een verhaal naar boven komt: een ontmoeting met YouTubers bij een voetbalwedstrijd, een excursie naar Den Haag en een gesprek met Bontebal, de CLV-musical, een nieuw bijbaantje of plannen voor de Efteling komende

week. Ook Hielke vertelt iets over een wildplukmiddag die hij met zijn zoon en zijn vriendin heeft gedaan. Daarna blikt hij vooruit: op Witte Donderdag samen pizza eten en The Passion kijken, de diaconale middag van volgende week, en dan is het tijd voor het onderwerp van vandaag. Ze beginnen aan

een reeks over de tien geboden. Er ontvouwt zich een gesprek aan de hand van de vragen die Hielke stelt: “Waarom werden die geboden juist in die tijd gegeven?” en “Waarom zijn er regels nodig als je vrij bent?” Hielke zegt: “Ik noem het liever leefregels. Dat klinkt minder streng.”

De tieners weten verrassend veel over de Bijbel. Ze lezen om de beurt een vers uit Exodus. Samen onderzoeken ze het eerste gebod en praten ze over andere goden in hun leven: hun telefoon, geld, vriendschappen. Wat zou er gebeuren als we die dingen weer opnieuw ordenen, met meer aandacht voor wat echt goed is?

Af en toe klinkt er een grote gaap of vraagt iemand: “Gaan we nog een spelletje doen?” of: “Mag ik een koekje?” De koekjes zijn binnen de kortste keren verdwenen. Na nog een korte blik op het tweede gebod krijgen ze allemaal een paar paaseitjes. Dan is het tijd voor pim pam pet: “Een Bijbelse naam met een W.” Zelfs Google moet eraan te pas komen voor Wasti (uit het boek Ester). Precies op dat moment komt de koster vertellen dat het tijd is om terug naar de kerk te gaan. Hielke vraagt om

stilte, spreekt een dankgebed uit en samen lopen ze naar beneden om met de gemeente de zegen te ontvangen.

Later vertelt Hielke dat hij het jammer vindt dat er in de kerk momenteel geen breed jeugdwerk of duidelijke visie op jongerenwerk is. Hij weet dat hieraan gewerkt wordt, maar hij hoopt vooral dat de gemeente beseft hoe belangrijk jongeren zijn. Soms blijven mensen weg als er een 4ALL-dienst is, en dat doet hem pijn. Want juist die diensten laten zien dat jongeren erbij horen.

Hij vertelt waarom de TT zo waardevol is: je biedt jongeren een plek waar ze zich gezien weten. Daarom organiseren ze soms ook activiteiten zonder direct Bijbels thema, zoals bowlen. Maar ook dingen met een Bijbels thema, zoals een escape-tour. Het is belangrijk dat de jongeren ervaren dat het hier ook leuk kan zijn en dat ze gekend worden, niet alleen door ons maar ook door elkaar. En je hoopt dat het ouders helpt hun kinderen mee te nemen naar de kerk. Eerlijk is eerlijk: het is soms best pittig om met zes leidinggevenden elke twee weken een bijeenkomst te verzorgen. Maar toch gaat Hielke altijd met een tevreden gevoel naar huis.

Na deze ochtend realiseer ik me dat jongerenwerk precies is zoals in de 4ALL-dienst werd gezegd: je zaait, en je weet niet precies in welke aarde het valt. Maar we mogen erop vertrouwen dat een deel van het zaad niet verloren gaat.

Wie mee wil zaaien en leiding wil worden bij de jongeren, kan zich melden bij Hielke, Marthe, Jorinde, Nicky, Jamie of Laurens.

Marije Stegenga

Wilt u meeschrijven in ons team en zo ook gemeenteleden in beeld brengen, of wilt u ons uitnodigen? Stuur dan een mail aan Marije annastegenga@gmail.com of spreek ons aan:

Alice van Schuppen, Ariëtte Bouwmeester-Wijnveen, Rick Tigelaar, Marije Stegenga